

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De conceptione sancti Johannis baptiste. Cap[itulum]. cxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxxiij.

vt pote tā amabilis pater discessurus amarissimē plangeretur: quesitū est ab eo: quem post se pontificem haberent. Quibus prophētico spiritu respondit: q̄ post constātiū mulionem: post mulionē fullonem: post fullonē neminē. Quib⁹ edictis vite spiritum exhalauit. ¶ Defuncto hō sancto eius ecclesie pastoralē curā suscepit andreas diaconus illius: qui quōdam in stabulis itineris cursum seruauerat equoz. Illo quoq̄ ex hac luce subtracto: episcopatus ordinē iouinus sortitus est: qui in eadem vrbē exiret rat. Quo adhuc supstitit in cuncti habitatores ciuitatis illis ⁊ barbaroz gladijs ⁊ pestilentie vastitate deleti sunt: vt post mortē eius: nec qui epus fieret: nec a quibus fieret inueniri posset. Sicq̄ cōpleta est viri dei sentētia: quaten⁹ post excessum duoz epoz se sequentiū: ei⁹ aquinēsi. ecclesia pastore minime haberet. Hec gregori⁹ sū. dialogozum cap. viij.

De sancto Sofio martyre. Cap. cxiij.

Sotus maritus: passus ē apud ciuitatē puteolanā tempore diocletiani impatoris sub timotheo prefide: qui cū esset diaconus messenate ciuitatis antonoz triginta post passionē sancti ianuarij beneuolenti episcopi passus est. Cum autē quodam

tempore presente ipso episcopo euangelium in ecclesia legeret: vidit episcopus de capite eius flammā exurgere: quā nemo alius vidit: ⁊ p̄nūciavit eū martyre futurū: nō post multos dies ianuaris episcopus tētus ⁊ in carcere missus est: ad quē visitandū cū venisset sofius cum diacono festo ⁊ lectore desiderio: ⁊ ipsi simul cū eo detenti sunt. Et postq̄ ianuaris cum alijs eius socijs passus eēt: vt dictū est supra i eoz passio ne. xij. kalen. octobris: ⁊ ipse sofius ab eodē p̄fide pro christi nominis confessione gladio cecus est nono kalen. octobris.

De sancta Salaberga abbatissa. Cap. cxliij.

Salaberga abbatissa in territorio lugdunensi claruit tempore sancti suspiti episcopi bituricensis. ⁊ dagoberti regis francorum. Hec in suburbano leuicoruz oppido territorij lingonens. parentibus claris ⁊ religiosis exorta est: a natiuitate

ceca. Cum autē sanctus eustasius abbas colūbant successor in domū gūdonij patris puelle hospitatus esset: duosq̄ filios viri sibi oblatos benedixisset. Salabergā cecā eidem adducitaz post

triduanū ieiunij illuminauit: et spiritualibus disciplinis informauit. Quā pariter cuidā generoso viro licet dudū renitentē inuitam in coniugē tradiderūt. Quo istra duos mēses defuncto: iteruz inuita maritaz alduino comiti regis dagoberti: ex quo quinq̄ filios p̄creauit. Tandemq̄ virum ad castitatē conuertit: eiusq̄ obtentā licentiā cum consilio valberti successoris eustasij abbatris in suburbano lingonens: in paterna hereditate cenobij puellarum cōstruxit: verū ciuili bello inter reges francorum exorto: inde cū sancto valberto discessit: ⁊ lugdunū veniens monasteriū aliud fabricauit: vbi plus q̄ trecentarū puellarū ancillaz xp̄i mater exiitit. ¶ Quodā tpe sancti valberti p̄tolare aduentum: ⁊ vinū ad sufficientiā nō haberet: sua oratione v̄nū inuegere multiplicauit: ⁊ que seminaua erat plenā repperit. ¶ Cūte sue instāte termino per visionē vidit tabernaculus mirē claritatis de celo descendere: in quo recepta in prato ameno summe pulchritudinis transfata est. Quē sibi locū a deo paratū intellexit. Fidē etiā dormiāti cingulū a rhenibus solutū est: qd̄ nūq̄ comparuit: dictum est ei ipam die centesimo a corpore migraturā: quibus diebus continue psalteriū legit: ⁊ die sibi statuta videlicet ij. kalen. octobris in pace quieuit.

De conceptione sancti Iohannis baptiste. Cap. cxv.

Conceptio sancti iohannis baptiste in martylogio hiero. viij. kalen. octobris scribit: ⁊ in quibusdam ecclesijs celebratur. Et q̄ die vsq̄ ad ei⁹ natiuitatē nouē menses integraliter numerantur: nullo die deficere nec superāte: vt sicut triū hor-

minū tm̄ celebrant festa natiuitatū: s; christi: ⁊ beate virginis: ac ipsius baptiste: sic ⁊ eozum celebrantur festa cōceptionum. Festum autem cōceptionis matris domini per reuelationem primo cognitū fuit: sicut supra dictum est in legenda cōceptionis eius sexto idus decembris. Qualiter autē cōceptionē iohannis baptiste tali die fuisse factā habuerit hieronym⁹: incertū est: verisimiliter tm̄ credi potest ⁊ recte opinari q̄ sicut cōceptus ⁊ ortus baptiste in alijs perfectus apparuit: sic ⁊ tēpus eius quo fuit in vtero integrū esse debuit: vt sicut xp̄s nouem mensibus integraliter in vtero h̄ginis fuit: sic ⁊ baptista post eozūdem mensū integralē decursus de ventre matris exiuit: vt sicut natiuitas p̄cursoris assimilaf natiuitati saluatoris: sic et eius cōceptio ad xp̄i cōceptionē inḡtū est possibile similes. Et notandū q̄ circa cōceptionem iohannis baptiste: tria miracula specialit apparuerūt:

que aliquantulum tacta sunt supra in eius natiuitate. viij. kal. iulij. scz supnaturalis conceptio: in vtero sanctificatio: & pphetalis doni repletio. ¶ Sicut em̄ primū supnaturalis conceptio: qm̄ erat elizabeth sterilis: & ambo parētes pcesserant in diebus suis. Ideoq; zacharias de pmissione angelica dubitauit. Consiueit enim homo dubitare. ¶ Aliquādo ppter pmissorum magnitudinē: sicut & abrahā legif q̄ dubitauit quādo dñs semen suū terrā chanaā possessurū esse pmissit. Gen. xv. ¶ Aliqñ ppter fragilitatis pprie considerationē: sicut pater in gedeone: q̄ cū familia eius esset infima in tribu manasse: & ipse minimus in domo patris sui: dubitauit quō israel liberare posset. Iudic. v. ¶ Aliqñ ppter nature impossibilitatē: sicut pater in sara: que suā senecturē considerās risit: cum dñs abrahā filium ex ea nasciturū esse predixit. Gen. xvij. Ex his autē oibus zacharias dubitare potuit: quia ibi erat & magnitudo pmissionis: q̄ de filio nascituro dictū est. Erat em̄ magnus corā domino: & consideratio pprie fragilitatis: quia talem filiū habere se reputabat indignū: & impossibilitas naturalis: quia vxor eius erat sterilis: & ambo pcesserāt in diebus suis: nihilominus tamē plagam incurrit amissionis loquē: ppter eius incredulitatē: vt ex hoc maus miraculum in natiuitate filij appareret: et ppter alias rationes superius in natiuitate iohannis assignatas. ¶ Secundū miraculū fuit in vtero sanctificatio: quia de eo dictū est. Et sp̄s sancto replebitur adhuc ex vtero matris sue. Qd̄ p̄uilegium in quattuor sanctis t̄modo reperit: scz in hieremia ppheta. Hier. p̄mo. Anteq̄ extres de vulua scriuicauit. In iacob iusto apostolo: sicut hieronymus testat. In iohāne baptista: & in beata virgine maria: licz talis sanctificatio: & spiritus sancti repleto lōge plenior: fuerit in beata virgine q̄ in alijs p̄nominatis sanctis. ¶ Et notandū q̄ lz iohānes baptista fuerit in vtero sanctificatus: fuit tamen originali peccato cōceptus: alioquin nō fuisset zacharie filius: vnde festus illud licz dicat cōceptionis: est tamē potius festū sanctificationis: quia videlz in vtero matris sanctificatus fuit. Sicut & de beata virgine superius dictū est in legēda cōceptionis eius: vnde sub vocabulo cōceptionis agitur festū sanctificationis. ¶ Tertū miraculū fuit pphetalis muneris repletio. Ideo dicit plus q̄ ppheta: quia anteq̄ nasceret prophetae meruit: quādo in vtero matris exultās ad vocem salutationis marie: deum adesse cognouit. Unde chrysostronus. Nūquid prophete fuit: vt prius fieret propheta q̄ homo. Et quia cōsuetudo erat vt pphete vngerent. Ideo x̄ps fecit mariā salutare elizabeth. Et sermo procedens de vtero matris vbi habitabat dominus: et per aures elizabeth ingressus descēderet ad iohannem: et cum illuc vngeret in prophetam.

¶ Non solum autē ipse anteq̄ nasceret ppheta uir: sed insup suis meritis matri ppheticū spiritum tradidit. vnde chrysostronus. Quis pphetarum cum esset propheta: pphetā facere potuit. Ibelias quidē vixit helisem in prophetam: nō tamen ppheticū gratiā illi donauit. Iste autē in vtero matris existens diuini introitus scientiam matri donauit: et os illius in verbo confessionis aperuit: vt cuius non videbat personam: cognosceret dignitatem dicens: vnde hoc mihi: vt mater domini mei veniat ad me. Nec chrysostronus.

¶ De sanctis Andochio Thyrso & Felice martyribus. Cap. cxvi.

Andochi

Thyrso & Felice martyres apud aurelianum passi sunt sub aureliano imperatore. Et quibus andochius et thyrso missi sunt a sancto polycarpo episcopo gallias ad predicandum. Qui venientes aurelianū dum sua predicatione multos conuerterent: & multos martyres confortarent: recepti sunt hospicio a felice christiano negotiatore: pauperum hospite cūctorum. Et cum ad imperatorem ibidem tunc degenem accusati fuissent: inde educti sunt. Quos dum eorum spes insequitur cum eis similiter detineret: omnesq; simul imperatori presentantur. Et dum christum confiterentur: manibus suspenduntur: et sasa in pedibus alligantur: & sic in suspēculo vsq; in crastinū dimittuntur. Cum autē sequenti die incolumes inuēti fuissent: in ignem copiosum missi sunt. Sed combustis vinculis: & flāmis imbre copioso extinctis: ipsi inuicti omnino permanserunt. Quos imperator continuo decollari mandauit. Faustus hō christianus cū symphorianō filio suo corpora eorū collecta sepeliuit. viij. kalen. octobris.

¶ De sanctis quadragintanone martyribus. Cap. cxvij.

Quadragi

tanouem martyres passi sunt in calcedonia ciuitate sub diocletiano imperatore: proconsule autē prisco. Vbi cum beata euphemia virgine detenti: cum nollēt deo marti sacrificare p̄ dies viginti in carcere macerati sunt. Deinde iussu p̄sidis educti alapis in facie cecū: & grauit̄er flagellati: iterū victi in carcere reducti sunt & impatori reseruari: vt de his supra actū est in passioe euphemie. xvi. kal. octobris. Post dies